Szklana pułapka

2021-10-22

Czyli: Boso w obcym wieżowcu.

Zbliża się Boże Narodzenie, w zasadzie to jest już Wigilia. Świąteczną atmosferę czuć w każdym miejscu. Pracownicy korporacji Nakatomi mają jeszcze jeden powód do radości. Dzięki ich pracy był to jeden z najlepszych roków w historii firmy. Tym bardziej cieszą ich gratulacje przesłane przez dyrektora generalnego i zarząd. Teraz tylko trzeba skończyć, to co trzeba i można jechać do domów, do rodzin. Holly (Bonnie Bedelia) nie może się już doczekać powrotu do domu, podobnie jak dwójka jej małych dzieci. Wielką niespodzianką dla nich ma być również powrót taty, po raz pierwszy od czasu przeprowadzki do Kalifornii. Z lotniska ma go odebrać Argyle (De'voreaux White), wynajęty przez korporację Nakatomi szofer. Ciekawostką jest to, że będzie on po raz pierwszy prowadził limuzynę.

John (Bruce Willis) pracuje jako policjant w Nowym Jorku. Ma zaległości w pracy i nie mógł się przeprowadzić razem z rodziną. Problemem jest też to, że chyba nie układa mu się z żoną. John nie wie, jak przyjmie go żona, może okazać się, że nie będzie miał gdzie spać. To nie koniecznie muszą być szczęśliwe święta.

Po drodze do domu podjeżdżają pod korporacje zabrać żonę Johna. Argyle ma zaczekać na niego w podziemnym garażu.

Nakatomi jest już opustoszałe, zostało niewielu pracowników. Ci, którzy zostali, są na firmowym bankiecie, oprócz nich są tylko pracownicy utrzymania budynku, portier, ochrona, etc. Spotkanie z Holly nie jest takie złe, jak John się obawiał. Jest nawet całkiem nie źle. Do czasu, aż się pokłócą o to, dlaczego Holly używa panieńskiego nazwiska – Gennaro.

Do Nakatomi przyjeżdża ktoś jeszcze. Nie są to spodziewani goście ani tym bardziej mile widziani.

Zaraz po wejściu… zabijają portiera. Cóż, to po prostu, terroryści.

Szybko zaczynają działać. Jeden z nich blokuje windy, izoluje budynek, oraz przejmuje kontrolę nad systemami informatycznymi. Atakujący odcinają też łączność. Pracownicy zdani będą tylko na dobrą wolę atakujących. Choć ci ostatni nie wiedzą nic o Johnym, który jako rasowy filmowy policjant wyruszy do walki z terrorystami.

Terroryści są ponadprzeciętnie uzbrojeni, mówią między sobą po niemiecku i mają na pieńku z korporacją. Chcą poznać dane, aby uzyskać dostęp do wewnętrznej sieci Nakatomi. Chcą ukraść 640 milionów dolarów z firmowego skarbca. Szyfr, który chcą uzyskać od Takagi (James Shigeta) to tylko pierwsze z zabezpieczeń.

„**Szklana pułapka**" to jeszcze film z lat 80, tam, gdzie mężczyźni ryzykują życie w obronie swoich bliskich, nie patrząc, jak bardzo przy tym oberwą. Nie ważne jest to czy ci, który ośmielili się podnieść rękę na niewinnych, przeżyją, czy nie. Sami źli mają też nieźle za uszami, są zwykle bardzo charakterystyczni.

W „**Szklanej pułapce**" są wszystkie owe elementy. John dzielny policjant biegający na boso po wieżowcu, skutecznie i bezwzględnie eliminuje przestępców (choć widać, że wolałby, jak policjant, ich aresztować). John to jednak nie czołg. Walczy, ale ciosy się go nie imają i widać to. Też może być ranny – no ale to bohater, wiec pomimo tego walczy dalej. I wygrywa, ma się rozumieć.

Terroryści dowodzeni przez Hansa Grubera (Alan Rickman) są zdeterminowani obrabowaniem skarbca i trzeba im przyznać, są wzorowo do tego przygotowani. Ilość sprzętu, jakim dysponują, robi wrażenie. Tu muszę pochwalić Alana Rickmana, znakomicie zagrał. Gruber bez niego nie byłby tak ciekawą postacią.

Film powstał na podstawie powieści, fabuła jest realistyczna (jak na fikcję), film bardzo dobrze się ogląda. Nadal potrafi utrzymać w napięciu. Z przyjemnością można wracać do tego filmu. Osobiście bardziej go wolę jako film świąteczny, niż ten o pewnym samym małolacie w domu. ;->

Tytuł polski: **Szklana pułapka**
Tytuł oryginalny: **Die Hard**
Reżyseria John McTiernan

Bruce Willis jako John McClane
Bonnie Bedelia jako Holly Gennaro McClane
Reginald VelJohnson jako Al Powell
Hart Bochner jako Ellis
Alan Rickman jako Hans Gruber
William Atherton jako Thornburg
De'voreaux White jako Argyle
James Shigeta jako Takagi

Artur Wyszyński